

sendt til Folketinget. 1. Beh. $\frac{11}{4}$ (F. Sp. 6998). 2. Beh. $\frac{24}{4}$ (F. Sp. 7275). 3. Beh. $\frac{27}{4}$ (F. Sp. 7365). Loven stadfæstet 8. Maj 1908. (Lov-Tid. Nr. 103).

Loven gaar ud paa følgende:

Naar der 3 Aar i Træk foreligger for Provstesynet Erklæringer fra et Menighedsraad om, at det har vist sig, at Sognekirken ikke er rummelig nok til at afgive tilstrækkelig Plads for Kirkegængere fra Sognet paa de almindelige Søndage, kan Synet udsætte Kirken til Udvidelse. Synets Afgørelse kan af Kirketiende-ejeren (for selvejende Kirkers Vedkommende Kirkens Tilsyn) eller Menighedsraadet indankes for Oversyn inden 3 Maaneder efter Synets Afholdelse. (For saa vidt Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 bortfalder uden at være afløst af en ny Lov om Menighedsraad, skulle de ommeldte Erklæringer afgives af Sognepræsten og Kirkesangeren. Spørgsmaalet om, hvorvidt Synets Afgørelse skal indankes for Oversyn, afgøres i saa Tilfælde af Ministeriet paa Menighedens Vegne). Naar endelig Synsudsættelse om en Kirkes Udvidelse foreligger, indsender Synet gennem Biskoppen en Udskrift af, hvad der herom er tilført Synsprotokollen, til Ministeriet, der uden Udgift for Kirken tilvejebringer en Anvisning af Maaden, hvorpaa Udvidelsen bør finde Sted. tilligemed et foreløbigt Overslag over, hvad Omkostningerne herved kunne antages at ville andrage. Arbejdet maa ikke komme til Udførelse, forinden Planen er godkendt af Ministeriet. Med Hensyn til Kirker, der eje sig selv, paahviler Udvidelses-Forpligtelsen Menigheden og Statskassen, for saa vidt Kirken ikke selv er i Stand til at bekoste Udvidelsen. Er Kirkens Tiende derimod i privat Eje, skal Tiende-ejeren, saafremt han ikke er villig til at bekoste Udvidelsen, og han ikke ifølge det særlige Indhold af hans Adkomstbrev har nogen Forpligtelse til at bekoste Udvidelsen (hvilket alsaar først maa afgøres, eventuelt ved Domstolene), være pligtig at finde sig i Afløsning af sit Forhold til Kirken overensstemmende med Reglerne i Lov om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903 § 23, hvorefter Kirken bliver at betragte som selvejende. — Med Hensyn til Statskassens Tilskudsforpligtelse, forsaavidt Kirken ikke selv kan afholde Udgifterne ved Ud-